

SUPER SÉGRY

Tímová práca

JENNIFER RICHARD JACOBSONOVÁ

FRAGMENT

Super ségry 5

Tímová práca

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

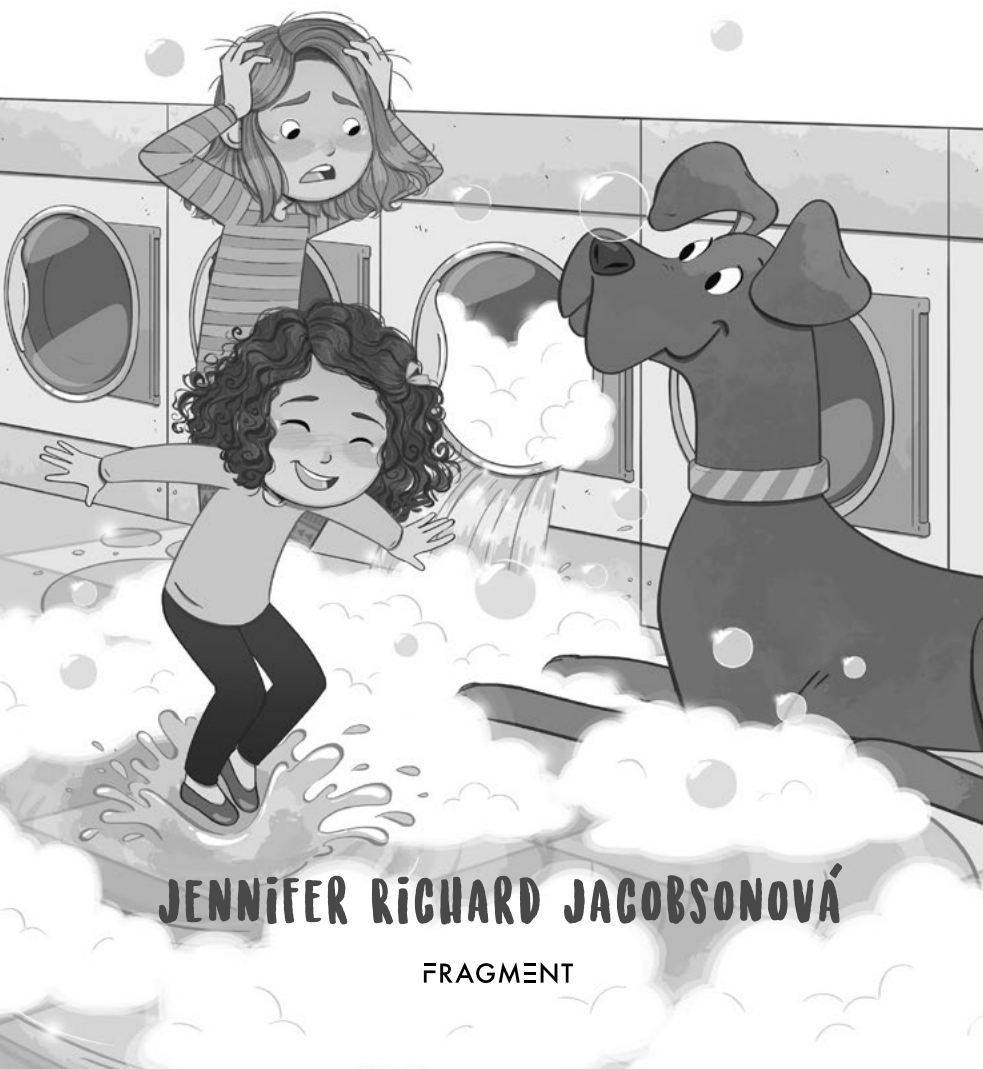
Jennifer Richard Jacobsonová
Super ségry 5 – Tímová práca – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

SUPER SÉGRY

Tímová práca

JENNIFER RICHARD JACOBSONOVÁ

FRAGMENT

S láskou očkovi

KAPITOLA

1

„Poďme von!“ zvolala Zoe.

Celkom by som aj šla. Ale vlastne sa mi nechcelo. Už sme sa dnes boli hrať vonku v snehu dvakrát. Moje oblečenie do snehu, otepľovačky aj bunda, bolo premočené.

„Ale no tak, Lucy,“ prehovárala ma naďalej moja mladšia sestra Zoe a ťahala ma za rukáv. „Už ma to tu vnútri vôbec nebaví!“

Zoe si vyrábala z vatových guľôčok snehobiele mačiatka s ružovými uškami a veľkými očami, kým ja som si čítala.

Už som sa vnútri tiež začínala nudiť. Mali sme zimné prázdniny. V sobotu, v nedeľu aj v pondelok snežilo, takže sme zrušili návštevu babky. Dnes bol utorok a už tretí deň sme sa dokola hrali rovnaké hry, čítali si rovnaké knihy a snažili sa niečo kreatívne vyrobiť z tých istých materiálov. Navyše vonku už zasa snežilo.

„Mám ponorkovú chorobu,“ skonštatovala mamka, keď si nastavovala svoj foťák.

„Myslíš skôr *chorobu malého domčeka*,“ opravila ju Zoe.

Zozačiatku bol sneh zábavný. Zakryl nám všetky strešné okná a domček tak pôsobil ako snehová pevnosť.

Ale aj hra v takej snehovej pevnosti po čase omrzí. Včera sme si totiž jednu takú postavili na záhrade.

V sprche som mala zavesené otepľovačky aj bundu do snehu.

Z oboch doslova kvapkala voda.

„Uf,“ vzdychla som si.

„Stále sú premočené.“

Mamka zdvihla pohľad od foťáka. „Vezmi si ich vedľa do Sudsyho pracovne. Tam si ich môžeš vysušiť,“ navrhla.

Áno, tak budem mať krásne suché a zahriate oblečenie. Navyše pozdravím ocka, ktorý pracuje v ateliéri za pracovňou. Ocko kreslí komiksy. Mamka je fotografka. Pán Bryant, ktorý vlastní pracovňu, dovolil rodičom, aby si v jej zadnej miestnosti zariadili útulný ateliér. (Ateliér je vlastne taká ich kreatívna kancelária.) Chodia tam preto často pracovať.

„Mne nevadí mokré oblečenie,“ vyhlásila Zoe. „Mám úžasný nový nápad a chcem na ňom hneď začať pracovať.“

„Aký *úžasný* nápad máš, Zoe?“ vyzvedala som. Okrem snehovej pevnosti sme už robili snehových anjelikov, postavili si snehuliakov a dokonca sme si vyrobili aj snehovú šmykľavku z vysokého záveja.

„Uvidíš,“ odvetila Zoe a priťahovala si traky na otepľovačkách.

„Tak dobre, ale ja si svoje otepľovačky najskôr vysuším,“ obula som si topánky, no bundu som sa neunúvala si obliekať. Práčovňa bola hneď u susedov a trocha chladného horského vzduchu bude po hodinách vnútri osviežujúca.

Pán Bryant práve vyberal bielizeň zo sušičky. Občas si zákazníci v práčovni sadnú na lavičku a čakajú, kým sa ich oblečenie vyperie a vysuší. Inokedy si zasa nechajú oblečenie v práčovni a vybehnú do mesta, kým práčky a sušičky pracujú za nich. Niektorí zákazníci nechajú svoje oblečenie pánovi Bryantovi a on ho za nich vyperie, vysuší aj zloží.

Dnes čakala pána Bryanta skutočne hŕba oblečenia.

„Mnohým rodinám vypadla tento týždeň elektrina,“ vysvetlil mi.

Našťastie, v práčovni bola ešte jedna voľná sušička. Na spustenie prácok a sušičiek v práčovni potrebujete špeciálnu kartičku. Zbehla som do ateliéru po tú našu.

„Čau, oci!“ pozdravila som ho a nakukla mu cez plece. Pozrel na mňa. „Lucy! Čo chystáš?“

Vyzeralo to, že ocko práve skicoval novú postavičku. Škrečka. Živého škrečka som nevidela, až kým sme sa nepresťahovali do Colorada. Škrečkovia sú naozaj zlatí. Ten ockov mal smiešnu malú tváričku.

„Prišla som si vysušiť zimné oblečenie,“ vysvetlila som. „Pôjdeme sa so Zoe hrať von. Má *úžasný* nápad, ktorý mi zatiaľ nechcela prezradiť.“

Ocko sa zasmial: „Zoe má vždy veľa *úžasných* nápadov.“ Podal mi z poličky našu kartičku z pracovne.

Usmiala som sa. Zoe má naozaj veľa nápadov. A väčšina z nich je nepredvídateľná. Mám aj ja nejaké *úžasné* nápady? Zamyslela som sa.

Chcela som sa na to spýtať ocka, ale nechcela som ho vyrušovať pri práci. Pri kreslení svojich komiksov sa vždy potrebuje sústrediť.

„Maj sa,“ pozdravil ma, keď som sa vybrala späť do pracovne. „Príďte mi povedať, keď pôjdete von, tiež by som si dal prestávku.“

„Dobre,“ odvetila som.

Uložila som svoje mokré oblečenie do sušičky a chvíľu ho pozorovala, ako sa točilo za sklenými dvierkami. Ticho sa prehadzovalo zo strany na stranu. Pôsobilo to upokojujúco.

Pán Bryant sa postavil k výkladu. „Zase poriadne sneží,“ skonštatoval.

„Dokonalý sneh na stavanie snehuliaka,“ odvetila som. Babka ma naučila, že vločky, ktoré vyzerajú ako tie, ktoré si vystrihneme z papiera, sa najlepšie nabaľujú na seba a vytvoria snehové gule. „Takéto vločky sa dobre lepia.“

PRÁČOVŇA

„A opäť zakryjú celý chodník pred práčovňou,“ povzdychol si pán Bryant a pustil sa do skladania látkových plienok.

„Pomôžem vám?“ ponúkla som sa.

„Viem pekne skladať oblečenie a aspoň budem mať čo robiť, kým čakám.“

„Jasné, môžeš,“ potešil sa pán Bryant. Odstúpil od kôpky čistého oblečenia. „Ber si koľko chceš.“

Doskladali sme kôpku práve vtedy, keď sušička začala pípať na znamenie, že dokončila sušenie mojich vecí. Otepľovačky boli najprv také horúce, že som sa ich nemohla ani dotknúť. Po chvíli trocha ochladli, a tak som si ich hneď obliekla na svoje rifle. Ich teplo ma zahrievalo.

Nakukla som do ateliéru. „Už idem von, oci.“

Odsunul si stoličku od stola a schytil svoju vetrovku. „Čas dať si prestávku.“

Pán Bryant si tiež obliekol svoj kabát. „Pôjdem s vami,“ povedal. „Chcem vidieť, ako ďaleko sú s odhrňaním chodníkov.“

Chodník pred pracovňou zatiaľ nebol odhrnutý, to však nebolo také zaujímavé. Našu pozornosť upútal hlúčik ľudí medzi pracovňou a naším domčekom. Hneď som aj zistila, čo sa tam dialo.

Zoe si zo snehu postavila malý stolík a stoličku. Vedľa nej sa vynímal plagát.

Deti, tínedžeri, rodičia a dokonca aj jeden deduško si prišli od Zoe kúpiť jej snehobiele mačiatka z vatových guľičiek.

Mamka tiež vyšla z domu, aby zistila, čo tu vyvolalo toľký rozruch.

Ocko podišiel k mamke. Na tvári sa im zjavil údiv, usmiali sa na mňa a pokrútili hlavou.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Super ségry 5 - Tímová práce***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.